

تاثیر روش هوادهی میان آبی در افزایش تولید قزل آلاهی رنگین کمان در استخرهای خاکی آبهای لب شور

رضا خدارحمی - محمود نفیسی بهابادی - منصور شریفیان - عبدالحمید آخوندی - مرتضی علیزاده - حبیب سرسنگی

پست الکترونیکی مسئول مقاله: rezakhodarahmi@yahoo.com

به منظور بررسی اثرات هوادهی بر افزایش تولید و کاهش حجم آب در جریان در استخرهای خاکی پرورش قزل آلا در آب لب شور، ماهیان قزل آلا با وزن اولیه ۲۵ گرم با تراکم ۲-۴ قطعه در هر متر مربع از سطح ۳ استخر خاکی ۳۰۰۰ متر مربعی رها سازی شدند و به مدت ۱۲۰ روز در قالب ۳ تیمار (یک تیمار شاهد و ۲ تیمار آزمایشی) شاخصهای رشد آنها مورد بررسی قرار گرفت. به منظور تامین ۲ تکرار برای هر تیمار، استخرهای خاکی از وسط بوسیله توری مناسب مجزا گردیدند. هر تیمار شامل ۲ تکرار بود و غذادهی با استفاده از غذای کنسانتره انجام شد. مقدار غذای مصرفی روزانه بر اساس وزن ماهی و درجه حرارت آب و بر طبق جداول غذادهی موجود، تعیین و ۳ مرتبه در روز به ماهیان موجود در استخرها داده شد. وزن متوسط ماهیها هر ۱۵ روز یکبار طی عملیات زیست سنجی تعیین و شاخصهای رشد در هر زیست سنجی محاسبه شد. منبع تامین آب، یک حلقه چاه نیمه عمیق با شوری حدود ۱۱ گرم در لیتر و درجه حرارت ۲۴°C بود که آب چاه پس از وارد شدن به استخرهای خاکی و تحت تاثیر شرایط دمایی محیط (۶ ماهه دوم سال) دمای آن تعدیل و جهت پرورش قزل آلا مناسب می شد. در طول دوره پرورش تغییرات میانگین ماهیانه درجه حرارت آب از حداقل ۱۰/۲۷ تا حداکثر ۲۱/۱۸، اکسیژن محلول در آب از حداقل ۵/۰۴ تا حداکثر ۱۰/۴۴ میلی گرم در لیتر، pH آب از حداقل ۸/۰۳ تا حداکثر ۹/۱۱ متغیر بود. شوری آب در طول دوره پرورش به دلیل تعویض آب استخرها و تبخیر کم تقریباً ثابت و برابر میزان شوری آب ورودی یعنی حدود ۱۱ گرم در لیتر بود. پس از پایان دوره پرورش، شاخصهای رشد شامل وزن نهائی، میزان افزایش وزن، میزان رشد روزانه، درصد بقا، ضریب تبدیل غذایی و ضریب رشد ویژه در قالب یک طرح آماری مورد بررسی و تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. مقایسه میانگین شاخصهای رشد نشان داد که هوادهی بدلیل افزایش مواد معلق و کدورت آب در شرایط انجام شده در این طرح تحقیقاتی نمیتواند عامل موثری

کلمات کلیدی: ماهی قزل آلاهی رنگین کمان - آب لب شور - استخرهای خاکی - هوادهی